

2α ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1942
ΤΙΜΗ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ 5 ΓΡΟΣΙΑ
ΤΙΜΗ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ 15 ΜΙΛΛΙΕΜ
ΤΙΜΗ ΕΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ 20 ΜΙΛΛΙΕΜ
ΤΙΜΗ ΕΝ ΚΥΠΡΩ 1 ½ ΓΡΟΣΙΟΝ
ΑΚΗΒΑΡ ΕΛ ΗΑΒ

G.W.P.5

Αγγλία *Ελλάς* Ρωσία *Αμερική*

25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

3

HELLAS SPECIAL

SOP

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Λιγαρέττα με χαρμάνι
ἀπὸ τὰ ἀγνόλερα καωνὰ
Μακεδονίας καὶ Θράκης

20 χονδρά σιγαρέττα Γ.Δ. 7

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

"ΜΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ ΑΝΑΠΟΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,"

№ 1 ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

SOP

Λιγαρέττα με χαρμάνι
ἀπὸ ἐλαφρὰ καωνὰ
τύπου "Ἀργινίου,"

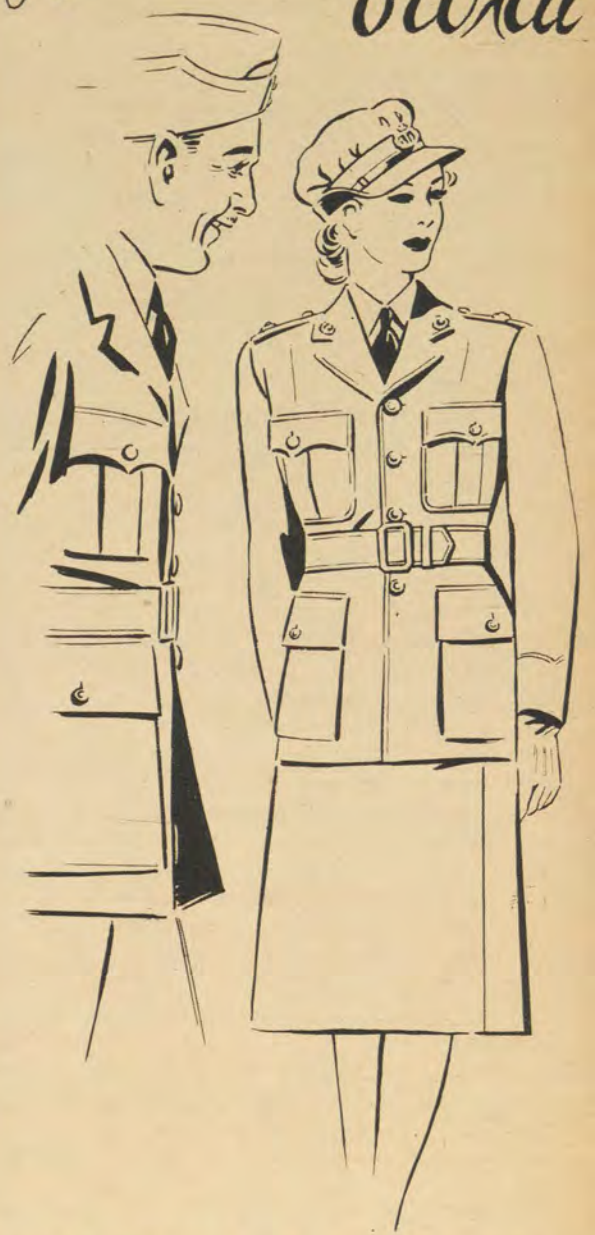
22 σιγαρέττα Γ.Δ. 6 1/2

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

"ΜΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ ΑΝΑΠΟΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,"

Αἱ ὠραιότεραι,
στολαί

ΦΕΡΟΥΣΑΙ ΤΗΝ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΝ ΣΤΟΛΗΝ

Ἡ καλὴ ἐμφάνισις μιᾶς στολῆς ὀφεί-
λεται κυρίως εἰς τὴν τέχνην τῆς ἐπι-
μελοῦς συναρμολογήσεως τῶν γραμ-
μῶν τῆς πρὸς τὴν διάπλασιν γυναικείου
σώματος.

Τὸ εἰδικευμένον προσωπικὸν τῶν κα-
ταστημάτων μας ἐπιμελεῖται ὄλως ἰδιαι-
τέρως τὸ πέσιμον τῶν ὤμων καὶ τῆς
φούστας.

Εἴμεθα ἐπίσης εἰς θέσιν νὰ δώσω-
μεν κάθε συμβουλὴν εἰς τὴν ἐξ ἴσου
ἐνδιαφέρουσαν συναρμολόγησιν τῶν
στρατιωτικῶν στολῶν καὶ κάμνομεν
κάθε εἴδους γυναικείαν στρατιωτικὴν
στολὴν εἰς τιμὰς ἐξαιρεικὰς.

The **V** Sailor
and Outfitter

Π. ΜΑΝΑΓΟΣ

43, Ὁδὸς Κάσρ ἐλ Νιλ - Κάϊρον Τηλ. 45632

32, » Νεγκρέλλι - Ἰσμαηλία » 60

ΟΙ ΣΚΙΕΣ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ ΤΟΥ 21

Δέν εἶνε ἡ σημερινὴ ἡμέρα σάν τις ἄλλες χρονιές. Δέν εἶνε ἡμέρα ἐορτῶν καὶ παρελάσεων. Δέν εἶνε ἡμέρα πού χαιρόμασθε γιὰ ἀγαθὰ πού μᾶς ἔδωσαν ἄλλοι. Εἶνε ἡμέρα δικιά μας, τῆς σημερινῆς γενεᾶς πού στάθηκε καὶ πολέμησε. Εἶνε ἡ πρώτη ἐπέτειος ὕστερα ἀπὸ 120 χρόνια πού μᾶς βρίσκει ἀλυσσοδέτους, ἀλλὰ καὶ ἡ πρώτη ἐπέτειος πού μᾶς βρίσκει τόσον δοξασμένους καὶ τόσον ζωντανούς, κάτω ἀπὸ τὰς ἀλυσσίδας μας.

Σιωπηλὴ καὶ μεγαλοπρεπὴς μυσταγωγία συντελεῖται σήμερα στοὺς Ἑλληνικοὺς οὐρανούς ὅπου πλανῶνται, ὑπερήφανες γιὰ μᾶς, οἱ σκιές τῶν ἡρώων τοῦ 21.

Σάν σήμερα πρὶν ἀπὸ ἑκατὸν εἴκοσι ἕνα χρόνια, ἕνας Ἑλλην ἀρχιερεὺς, ὕψωνε τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τὴν εὐλογοῦσε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς λευτεριάς.

Ἀγῶνες τραχεῖς, στερήσεις, αἵματα καὶ δάκρυα, συνώδευσαν ἐπὶ 120 συνεχῆ χρόνια τὸν ἀγῶνα τοῦ ἔθνους, τὸν ἀγῶνα ἐνός μικροῦ σκλαβωμένου ἔθνους ἐναντίον μιᾶς μεγάλης αὐτοκρατορίας. Ἦταν τόσον εὐγενικός ἀλλὰ καὶ τόσον ἀνίσος ὁ ἀγὼν! Καὶ ὅμως οἱ Ἕλληνες ἐγνώριζαν τὴν θαυματουργὸν δύναμιν τῆς ψυχῆς. Στὰ στήθια τῶν ἐκόχλαζε τὸ ἠφαίστιον τῆς πίστεως. Στὰ μάτια τῶν ἀστράφτε ὁ πόθος τῆς λευτεριάς — ὁ πόθος τῆς λευτεριάς πού ἔκανε εὐπρόσδεκτη κάθε θυσία, ὁ πόθος τῆς λευτεριάς πού καταργοῦσε τις ἀποστάσεις καὶ ἐχαμήλωνε τὰ βουνά, ὁ πόθος τῆς λευτεριάς πού ἐγαλήνευσε τὴ φουρτουνιασμένη θάλασσα γιὰ νὰ περάσουν τὰ πυρπολικά της. Ἦσαν τρομερὰ τὰ ὄπλα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἦταν ὁ πόλεμος τῶν τῶν ξεχείλισμα τῆς ψυχῆς ἐνός ἔθνους πού εἶχε ἀποκάμει σέρνοντας τις ἀλυσσίδες τῆς σκλαβιάς καὶ ζητοῦσε μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωὴ παρὰ σαράντα χρόνια σκλαβιά καὶ φυλακή. Ἦταν ἀγῶνας ἐνός ἔθνους πού ἀπεφάσισε νὰ πεθάνη γιὰ νὰ ζήσει ἐλεύθερο. Καὶ ἔζησε...

Ἐπάνω στὴ ματωμένη, ἀλλὰ πιὸ ζωντανὴ ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, πατρίδα μας, πλανῶνται σήμερα οἱ σκιές τῶν ἡρώων τοῦ 21—οἱ σκιές αὐτὲς πού σὲ κάθε δύσκολη στιγμή τῆς ἱστορίας μας, μᾶς ἐστήριξαν, οἱ σκιές αὐτὲς πού σὲ κάθε ἐθνικὴ χαρὰ μᾶς ἐσυμπρόφευσαν, οἱ σκιές αὐτὲς πού σὲ κάθε νέα μας ἐξόρμησι μᾶς ἐνεψύχωσαν καὶ μᾶς καθοδήγησαν—οἱ ἴδιες πάντοτε τιμημένες σκιές τῶν ἡρώων τοῦ 21.

Ὅπως ἡ ζωὴ τῶν ἀτόμων ἔτσι καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἐθνῶν, εἶνε γεμάτη ἀπὸ μεταπτώσεις. Καὶ σὲ ἕνα ἔθνος σάν τὸ Ἑλληνικό, ἡ ζωὴ δέν μποροῦσε ποτὲ νὰ εἶνε ἀδρανὴς καὶ ἡρεμῆ. Σ' ἕνα ἔθνος τόσον σφριγηλὸ σάν τὸ

ἴδιό μας, πού ζητοῦσε νὰ βρῆ τοὺς μεγάλους δρόμους τῶν πεπωμένων του ἢ πάλι ἦταν διαρκῆς καὶ συνυφασμένη με ἐθνικὲς χαρὲς καὶ ἐθνικὲς φουρτοῦνες. Μέσα στὰ ἑκατὸν εἴκοσι αὐτὰ χρόνια τῆς ξαναγεννημένης ζωῆς μας, ἐπαλαίψαμε ὅσο δέν πάλαι ψε κανένας λαός. Εἶδαμε τὰ σύνορά μας ἐπανειλημμένως νὰ ἀπλώνονται πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς νότον καὶ πρὸς ἀνατολάς, ἀκούσαμε τις χαρμόσυνες καμπάνες τῆς νίκης πού γέμιζαν με ἀγαλλίασι τὴν ψυχὴ μας. Καὶ εἶδαμε ἐπίσης τὰ ἴδικά μας φτερά νὰ μαζεῦνται κάτω ἀπὸ τὴν ἀναπάντεχη μπόρα..

Καὶ ἦλθε πρόσφατα μιὰ μεγάλη στιγμή—πιὸ μεγάλη καὶ πιὸ ἱστορικὰ ἀπὸ τὸ 21. Ἦλθε ἡ στιγμή πού ἡ ἱστορία μᾶς ζητοῦσε ν' ἀποδείξωμε ἐάν εἴμαστε ἀξιοὶ τῆς λευτεριάς πού μᾶς ἔδωσαν οἱ Κολοκοτρώνηδες καὶ οἱ Μιαούληδες. Ἄς εἶνε εὐλογημένος ὁ Θεὸς πού ἡ στιγμή αὐτὴ μᾶς βρῆκε ἔτοιμους καὶ θαρραλέους! Ἄς εἶνε εὐλογημένες οἱ σκιές τῶν ἡρώων μας πού μᾶς ἐνεψύχωσαν στὸν ὑπεράνθρωπον αὐτὸν ἀγῶνα καὶ μᾶς ἔδωκαν τὴν δύναμιν νὰ πράξωμε γιὰ τὰ παιδιά μας ἐκεῖνα πού κατάρθωσαν ἐκεῖνοι γιὰ μᾶς. Καὶ ἔτσι θὰ γράψῃ ἡ ἱστορία ὅτι οἱ Ἕλληνες τοῦ 1940 ἐνίκησαν κι' αὐτοὶ μιὰ πιὸ μεγάλη καὶ πιὸ δυνατὴ αὐτοκρατορία. Ἦταν καὶ πάλιν ὁ ἀγῶνας τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς πού κατενίκησε τὴν ὕλην. Ἦταν καὶ πάλιν ἡ ἀπόφασις τῶν Ἑλλήνων νὰ πεθάνουν πού τοὺς ἔκανε ἀθανάτους.

Στὸ σκοτεινὸ οὐρανὸ τῆς σκλαβωμένης Εὐρώπης σάν ἀστραπὴ ἔλαμψε τὸ ἔπος τὸ Ἑλληνικὸ καὶ ἐφώτισε καὶ πάλι τὸν κόσμον. Ἐδῶσε ἐλπίδα στοὺς ἀδυνάτους καὶ πίστι στοὺς δυνατούς. Ἐδῶσε ἐκεῖνο πού εἶνε προνόμιον τῶν Ἑλλήνων—τὴν περιφρόνησι πρὸς τὴν βία, τὴν ἀγάπη καὶ τὴ λατρεία πρὸς τὴν λευτεριά πού εἶνε πιὸ δυνατὴ κι' ἀπ' αὐτὸν τὸν θάνατον.

Τὸν γαλανὸ καὶ γελαστὸ οὐρανὸ μας σκεπάζουν τώρα τὰ μαῦρα σύννεφα τῆς σκλαβιάς, μιᾶς σκλαβιάς ὅμως ψεύτικης καὶ προσωρινῆς πού δέν ἀγγίζει τοὺς ἡρώας, μιᾶς σκλαβιάς πού σηκώνει τοὺς σκλάβους σὲ ὕψη Θεϊκοῦ μεγαλείου, μιᾶς σκλαβιάς ἐπάνω στὴν ὁποῖαν διαγράφεται τὸ οὐράνιο τόξο τῆς λευτεριάς.

Ἐπάνω στὴ ματωμένη ἀλλὰ ἀδάμαστη καὶ ὑπερήφανη πατρίδα μας ἀκύβουν τώρα εὐλαβικά οἱ σκιές τῶν ἡρώων τοῦ 21 καὶ οἱ σκιές τῶν ἡρώων τοῦ 40, καὶ τοῦ 41 κρατῶντες στὰ χέρια τὴν δάδα τῆς λευτεριάς πού θὰ λάμψῃ καὶ πάλι «ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά».

Γ. ΧΑΝΙΩΤΗΣ

Ἡ εὐλογία τῆς σημαίας τῆς ἐπαναστάσεως ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ

Ἄρματωοὶ καὶ κλέφτες ὑπερασπίζοντες τὴν Ἀκρόπολι

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΜΑΤΑ
(1830)

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821 εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Λόρδου Βύρωνος, εὔρε ἕναν ἀπὸ τοὺς πλέον θερμούς ὑποστηρικτάς της. Ὁ Λόρδος Βύρων ἐγεννήθη εἰς τὸ Λονδίνον εἰς τὰς 22 Ἰανουαρίου τοῦ 1788.

Τὸ 1809 ἔκαμε τὸ πρῶτο ταξεῖδι του στὴν Ἑλλάδα ἐπισκεφθεὶς ὀλόκληρον τὴν Ἠπειρον, τὰς Πάτρας, τοὺς Δελφούς καὶ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ἔφθασε εἰς τὰς Ἀθήνας. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν μὲ τὴν θέρμην τῶν 21 χρόνων του ἐρωτεύθηκε τὴν περιφημὸν διὰ τὴν ὠμορφίαν της «κόρην τῶν Ἀθηνῶν» καὶ ἡ ὁποία δὲν ἦτο ἄλλη ἀπὸ τὴν Θηρεσίαν Μακρῆ εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἀφιέρωσε ἕνα ἀπὸ τὰ ποιήματά του.

Ὁ ζωηρὸς του χαρακτήρ, αἱ ἰδέαι του διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἀτόμων καὶ ἡ μὀρφωσίς του, τὸν ἔκαμαν νὰ ἀντιληφθῆ πρῶτος τὴν σημασίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ νὰ λάβῃ ἐνεργὸν μέρος διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς νέας Ἑλευθέρας Ἑλλάδος.

Εἰς τὰς 13 Ἰουλίου 1823 κατέρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὰς 3 Αὐγούστου φθάνει στὴν Κεφαλληνία. Εἰς τὰς 4 Δεκεμβρίου εὑρίσκεται εἰς τὸ Μεσολόγγι. Ἐκεῖ ὀργανώνει τὸν ἀγῶνά, τὸν χρηματοδοτεῖ, ἀναμιγνύεται εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῶν ἐπαναστατῶν καὶ συνεργάζεται μὲ τὸν Μαυροκορδάτον.

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΒΥΡΩΝ

ΛΟΡΔΟΣ ΒΥΡΩΝ

↑ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΑ
(1850)

ΝΕΑΡΑ ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΝΑΞΟΥ
(1707) →

← ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΩΝ ΘΗΒΩΝ
(1800)

ΕΛΛΗΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ
(1800)

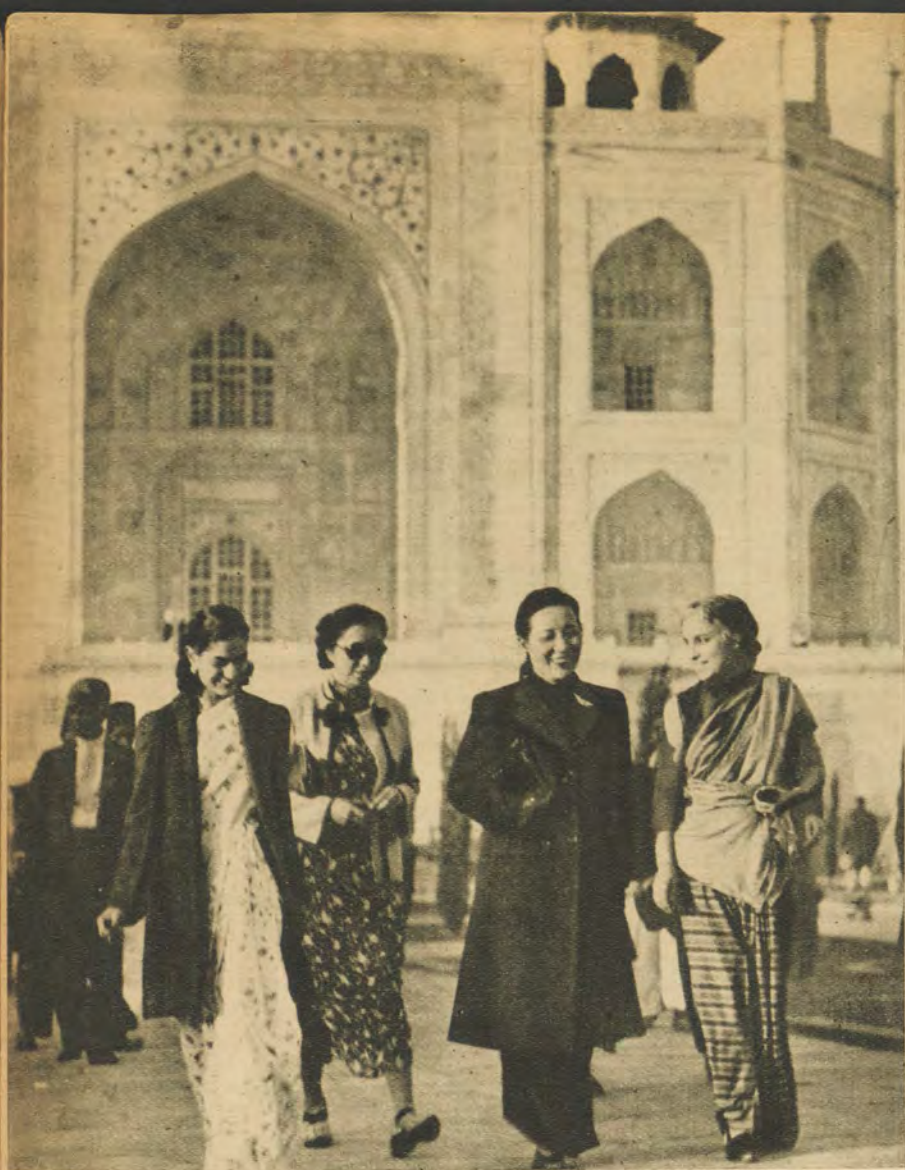
ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ
(1800)

» Ζήτησε νὰ πεθάνῃς ὡς στρατιώτης, ἔλεγε, ὅπως σοῦ ἀρμόζει. Κύταξε γύρω, διάλεξε τὴ θέσι σου καὶ ἀναπαύσου »,

Ἡ ὑγεία του ὅμως ἔχει κλονισθῆ. Πυρέσσων παρακολουθεῖ τὰς προετοιμασίας τῆς ἐξόδου καὶ δὲν παρακαλεῖ τὸν Θεὸν διὰ τίποτε ἄλλο, παρά μόνον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῆς τῆς προσπάθειας. Στις ὥρες τοῦ μεγάλου του πυρετοῦ δραματίζεται μίᾳ Ἑλλάδα πολὺ Μεγάλη, βλέπει ἕνα τιτάνιο ἀγῶνα ποὺ γίνεται καὶ ὄχι λίγες φορές στὴς στιγμῆς σῦτές τῆς κρίσεως τῆς ἀρρώστειας του, ζητεῖ νὰ σηκωθῆ. Αὐτοὶ ποὺ τὸν περιποιοῦνται μὲ πολὺ κόπο, κατωρθῶνουν νὰ τὸν συγκρατοῦν εἰς τὸ κρεβάτι. Εἰς τὰς 19 Ἀπριλίου τοῦ 1823 ὁ Λόρδος Βύρων ἀπέθανε εἰς τὸ Μεσολόγγι χωρὶς νὰ προλάβῃ νὰ ἰδῆ τὴν ἡρωϊκὴ ἐξοδὸν διὰ τὴν ὁποίαν τόσο ἐργάσθηκε.

Ἡ Ἑλλάς δὲν ἐλησμόνησε τὸν Λόρδο Βύρωνα. Ἔδωσε εἰς μίαν ὁδὸν τῶν Ἀθηνῶν τὸ ὄνομά του ἀκριβῶς εἰς τὴν περιοχὴν ὅπου κατῶκει ἡ κόρη τῶν ὀνείρων του καὶ ὅπου καὶ αὐτὸς διέμεινε. Ἔστησε ἐπίσης τὸν ἀνδριάντα του εἰς τὴν ὁδὸν ἡ ὁποία ἀγεί πρὸς τὸ Στάδιον, πρὸς τὸν στίβον δηλαδὴ τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς εὐγενοῦς ἀμίλλης. Ἡ τοποθεσία αὐτὴ δὲν ἐξελέγη τυχαίως.

Ἡ Α. Ε.
Πουντί Τζαχαλλά Νεχρού

Ὁ Ἀρχιστράτηγος
Τσάγκ Κάι Τσέκ

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΤΣΑΓΚ ΚΑΪ ΤΣΕΚ ΕΙΣ ΙΝΔΙΑΣ

Ὁ Στρατάρχης Τσάγκ Κάι Τσέκ, ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἤνωσε τὸν Κινεζικὸν λαὸν εἰς ἓνα μέγα δημοκρατικὸν ἔθνος καὶ ἐδημιούργησε ἰσχυρὸν καὶ ὀλονέν ἀξαναόμιον Κινεζικὸν στρατὸν ὁ ὁποῖος καταφέρει φοβερὰ κτυπήματα κατὰ τῶν ἐπιδρομῶν Ἰαπώνων, ἐπεσκέφθη τελευταίως τὰς Ἰνδίας. Συνήντησε τὸν Ἀντιβασιλέα καὶ τοὺς Ἰνδοὺς ἀρχηγούς καθὼς καὶ τὸν Πουντί Νεχρού (Ἀρχηγὸν τοῦ Κογκρέσσου) τὸν Δρ. Τζιννάχ (ἀρχηγὸν τῶν Μωαμεθανῶν) καὶ τὸν Γκάντι. Ἀποτέλεσμα τῆς ἐπισκέψεως αὐτῆς ὑπῆρξε ἡ συνεννόησις μεταξὺ Κίνας καὶ Ἰνδιῶν καὶ ἡ συνένωσις τῶν τεραστίων πόρων τῶν δύο αὐτῶν κρατῶν ἐναντίον τοῦ ἐπιδρομῆως. Κάθε ἐνδεχομένη Ἰαπωνικὴ ἐπίδειξις πρὸς κατάκτησιν τῆς Κίνας καὶ τῶν Ἰνδιῶν δὲ εὖρη ἀντιμέτωπα τὰ δύο αὐτὰ Κράτη.

Ἡ κ' Τσάγκ Κάι Τσέκ συνοδευομένη ὑπὸ τῆς κ. Βιζέι Ἀλακσάμι Πουντί, ἐπισκέπτεται τὸ Τάζ Μαχάλ ἐν Ἀγκρα.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος Τσάγκ Κάι Τσέκ ἐπιστρέφων ἀπὸ μίαν ἐπιθεώρησιν τῶν Ἰνδικῶν στρατευμάτων μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Σέρ Ἀλαν Χάρτλεϊ

Ὁ Ἀρχιστράτηγος Τσάγκ Κάι Τσέκ ἐπισκεπτόμενος τὰ στενὰ Κχυμπέρ, σπουδαίαν δίοδον διὰ μέσου ὁρέων εἰς Ἀφγανιστάν.

Τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς του εἰς Ἰνδίας ὁ Τσάγκ Κάι Τσέκ μετὰ τῆς συζύγου του ἐπεσκέφθησαν τὸν Ἀντιβασιλέα τῶν Ἰνδιῶν εἰς Δελχί.

Ἐνδιαφέρουσα φωτογραφία τοῦ Πουντί Νεχρού, ἀρχηγοῦ τοῦ Ἰνδικοῦ Κογκρέσσου, μετὰ τοῦ ὁποῖου συνωμίλησε ὁ Τσάγκ Κάι Τσέκ. Εἰς τὴν φωτογραφίαν αὐτὴν φαίνεται καὶ ὁ πρῶτος πουργὸς τῆς Αἰγύπτου Ναχάσ Πασάς καὶ ἡ ὁποία ἐλήφθη ὅταν ὁ Νεχρού ἐπεσκέφθη τὴν Αἴγυπτον πρὸ ὀλίγων ἐτῶν.

Πολεμική προσπάθεια 719 εκατομμυρίων λαού

Ἡ παραγωγή τῶν ἐργοστασίων τῆς Κίνας καὶ τῶν Ἰνδιῶν πολλαπλασιάζεται καθημερινῶς.

Αἱ Ἰνδίαι συγκαταλέγονται μεταξύ τῶν 12 πλέον βιομηχανικῶν κρατῶν τοῦ κόσμου. Ἔχουν 10 000 περίπου ἐργοστάσια. Ἡ παραγωγή τῶν μεταλλείων, ἐργοστασίων καὶ ἐργαστηρίων τῶν Ἰνδιῶν αὐξάνεται καθημερινῶς εἰς πρώτας ὕλας καὶ βιομηχανικά εἶδη ἀναγκαῖα διὰ τὸν πόλεμον. Αἱ Ἰνδίαι, χώρα κατ' ἀρχὴν γεωργικῆ, πλουσία εἰς πρώτας ὕλας, τεθεῖσα ἐπὶ ποδὸς πολέμου εἰσέρχεται τώρα εἰς τὴν νέαν φάσιν τῆς βιομηχανικῆς δράσεως.

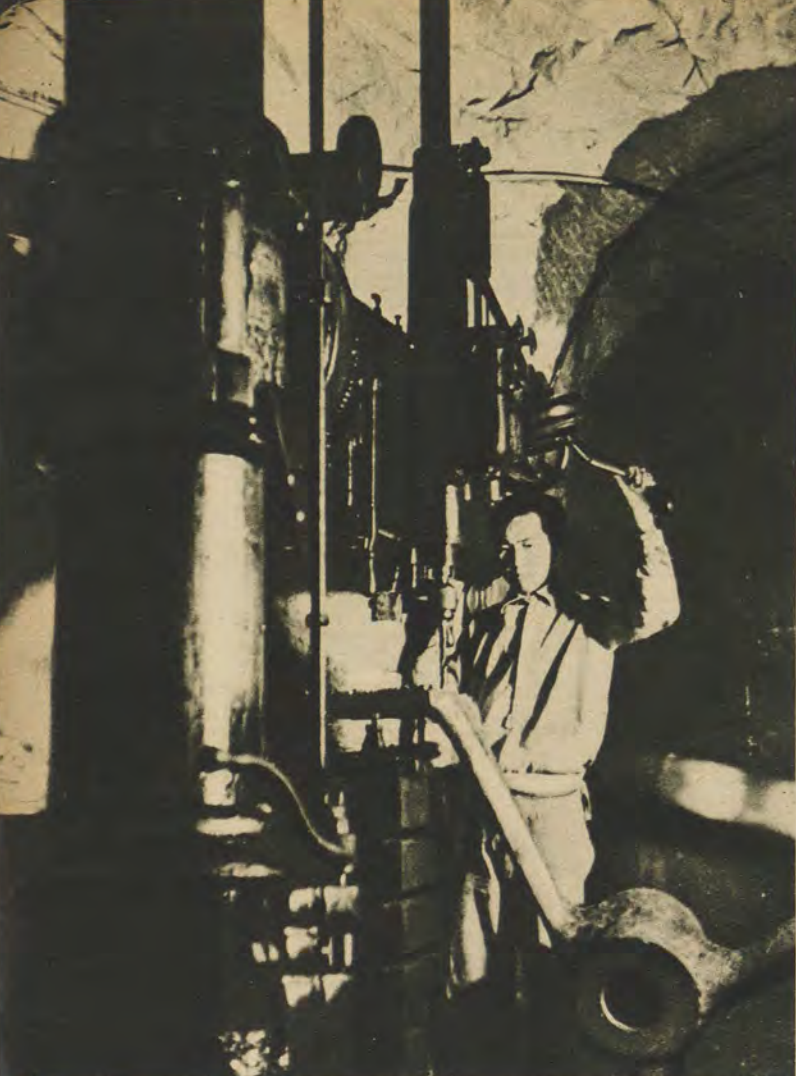
Ἡ ἐξέλιξις τῆς Ἰνδικῆς βιομηχανίας πρὸς ὄφελος τῆς πολεμικῆς προσπάθειας ηὔξησε μεγάλως τὴν παραγωγὴν πολλῶν εἰδῶν τὰ ὁποῖα προηγουμένως εἰσήγοντο. Αἱ Ἰνδίαι παράγουν ἤδη πολὺ μεγαλυτέρας ποσότητας, ἀπ' ὅτι χρειάζονται, ὄπλων, τηλεβόλων καὶ ἄλλων πολεμικῶν εἰδῶν. Ἀνεπτύχθη μεγάλως ἡ κτηνοτροφία καὶ ἀναπτύσσεται ἐπιτυχῶς καὶ ταχέως ἡ βιομηχανία τῆς διὰ νέα εἶδη πολεμοφοδίων. Αἱ πολεμικαὶ ἀνάγκαι τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως ὄχι μόνον ἐβοήθησαν τὰ ἐργοστάσια τηλεβόλων ν' αὐξήσουν τὴν παραγωγικότητά των, ἀλλὰ ἐνεθάρρυνε καὶ τὰς ἄλλας ἐπιτοπίους βιομηχανίας αἵτινες ἐξελίσσονται ἀλματωδῶς.

Εἰς ὅλα τὰ ναυπηγεῖα τῶν Ἰνδιῶν παρατηρεῖται πυρετώδης ἐργασία διὰ τὴν ναυπήγησιν πολεμικῶν καὶ ἐμπορικῶν σκαφῶν. Ἐργοστάσια διάφορα ὑπέστησαν τὰς ἀναγκαῖας μετατροπὰς διὰ τὴν κατασκευὴν τάνεξ, τεθωρακισμένων ὀχημάτων καὶ παντὸς εἶδους πολεμοφοδίων. Αἱ πρώται ὕλαι τῆς κατασκευῆς τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν παράγονται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς Ἰνδίας.

Τὰ τεράστια ὑφαντουργεῖα συμβάλλουν ἐπίσης εἰς τὴν πολεμικὴν προσπάθειαν, διὰ τῆς κατασκευῆς στρατιωτικῶν στολῶν καὶ σάκκων ἐκ τῶν ἰνῶν τῶν Ἰνδοκαρῶν.

Εἰς Κίνας ἡ Κυβέρνησις ὑποβοηθεῖ καὶ ἐνθαρρύνει παντὶ τρόπῳ τὰς σπουδὰς τῶν μηχανολόγων, δύο δὲ μηχανικοὶ εἶνε μέλη τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. 10 χιλιάδες κινέζοι μηχανικοὶ ἐργάζονται εἰς τὰς πολεμικὰς καὶ ἄλλας βιομηχανίας, εἰς τὰς συγκοινωνίας, εἰς τὰ μεταλλεῖα καὶ μεταλλουργεῖα καὶ γενικῶς εἰς τὴν ἰδρυσιν τῆς βιομηχανίας ἐν τῇ Ἐλευθέρῳ Κίνα. Χιλιάδες ἄλλοι ἐκπαιδεύονται εἰς τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰ κολλέγια. Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν Κινέζοι μηχανικοὶ εἶχον εἰδικευθεῖ εἰς τὴν κατασκευὴν πολεμοφοδίων, σήμερον δὲ ἡ Ἐλευθέρη Κίνα εἶνε αὐτάρκης καὶ παράγει τὰ μικροῦ διαμετρήματος ὄπλα καθὼς καὶ τὰ πολεμοφόδια δι' αὐτὰ. Ἀκόμη ὅμως δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ κατασκευάζῃ βαρῆα τηλεβόλα. Πολλὰ ἐκ τῶν ὀπλοστασίων τὰ ὁποῖα εὐρίσκοντο εἰς τὰς ἐπαρχίας τὰς καταληφθείσας ὑπὸ τῶν Ἰαπῶνων μεταφέρθησαν εἰς τὸ ἐσωτερικόν.

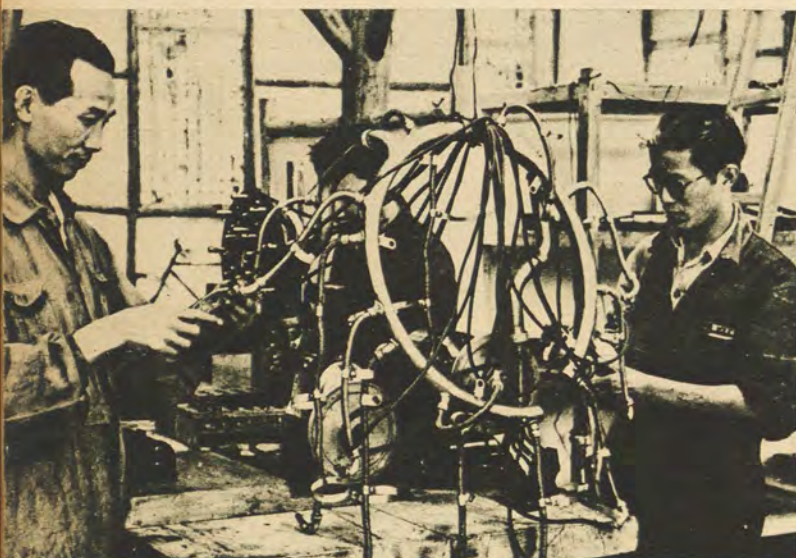
Οἱ καλλίτεροι εἰδικοί εἰς τὴν μεταλλουργίαν, χημείαν, ἰατρικὴν, ὀπτικὴν καὶ μηχανικὴν τῆς Ἐλευθέρης Κίνας προσεχώρησαν τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς τὸν Στρατὸν καὶ τὰ ἐργοστάσια παραγωγῆς πολεμοφοδίων. Ἄξια λόγου ἐπίσης ἀποτελέσματα ἐπετεύχθησαν ὑπὸ διαφόρων εἰδικῶν μηχανικῶν εἰς τὰ ἐργοστάσια κατασκευῆς ἀεροπλάνων.

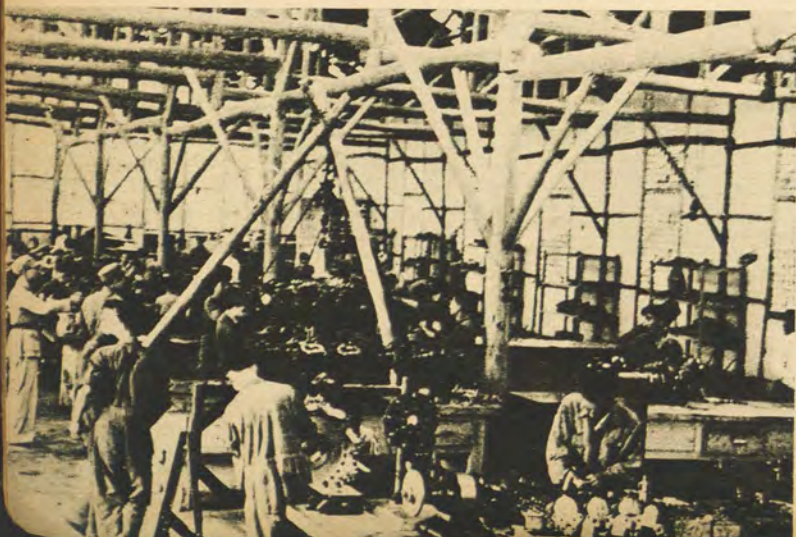
Κινέζος μηχανικός ἐργαζόμενος εἰς ναυπηγεῖον κάπου ἐν Κίνα.

Κινεζικὸν ἐργοστάσιον ἐπισκευῆς ἀεροπλάνων.

Ἐτέρα σκηνὴ εἰς ἕν ἄλλο Κινεζικὸν ἐργοστάσιον ἐπιδιορθώσεως ἀεροπλάνων.

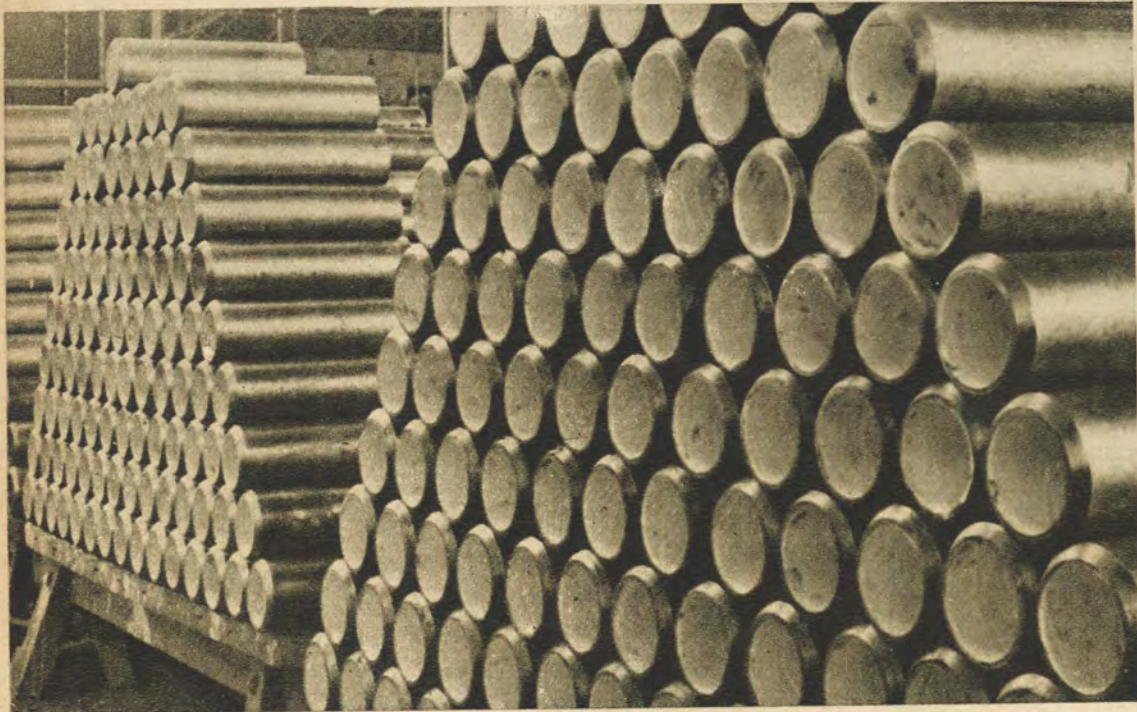
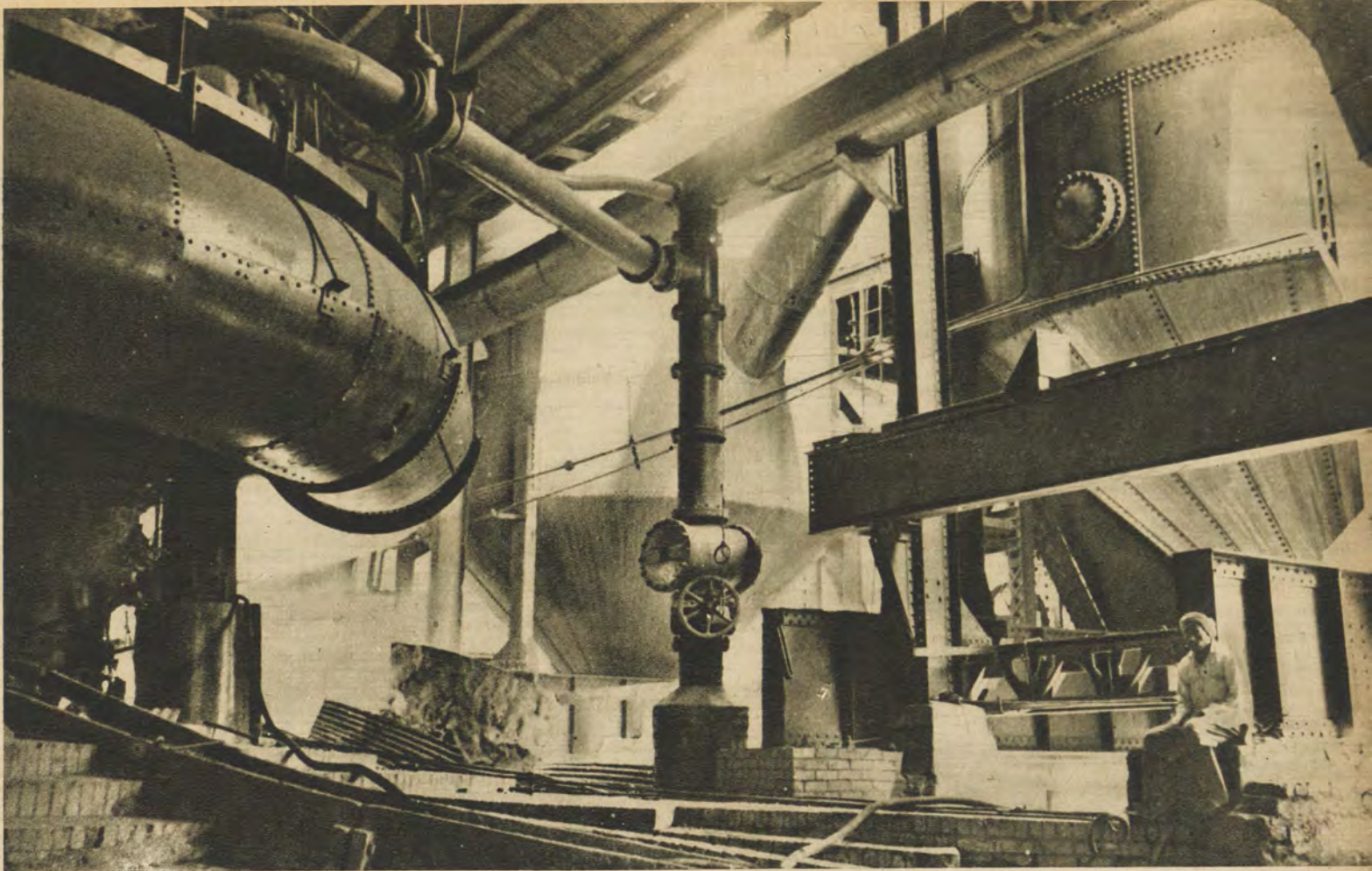
Πολεμικὸν πλοῖον ὑπὸ κατασκευὴν εἰς ἕν Ἰνδικὸν Ναυπηγεῖον.

**ΑΙ ΒΑΡΕΙΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ
ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ**

ΣΙΔΗΡΟΣ & ΧΑΛΥΨ

Πυθμήν ύψηκαμήνου εν λειτουργία δια την παραγωγήν Ίνδικου σιδήρου και χάλυβος. Το μέταλλον ρευστοποιούμενον διέρχεται δια μέσου των τεραστίων αυτών θερμών σωλήνων και από την άλλην πλευράν της ύψηκαμήνου εκχύνεται εντός μεγάλων δοχείων δια να ύποστη την τελικήν του επεξεργασίαν και μεταβληθῆ εις πυροβόλα, βόμβας, όβιδας κ.τ.λ.

Ίνδικόν εργοστάσιον κατασκευής άτμομηχανών σιδηροδρόμων παράγει τά πολεμφέδια αυτά. Σωροί βομβών των 4.5 πρὸς συμπλήρωσιν του πρώτου σχεδίου βιομηχανικής παραγωγής.

Η Τζένεραλ Μότορς των Ίνδιων παράγει μεγάλας ποσότητας τεθωρακισμένων όχημάτων. Εις την φωτογραφίαν φαίνονται εργάται προσαρμόζοντες τά διάφορα τμήματα των όχημάτων τούτων.

Αι γυναίκες των Ίνδιων

λαμβάνουν μέρος εις την πολεμικήν προσπάθειαν όχι μόνον εις τά ύφαντουργεία (κάτω) αλλά και εις την Ίατρικήν Ύπηρεσίαν εις την οποίαν ύπηρετοῦν Ίνδαί πτυχιούχοι. Η φωτογραφία πρὸς τά δεξιὰ δείχνει μίαν Ίνδην μαθητευομένην φέρουσαν την νέαν στολήν των μελών της Ίνδικής Ίατρικής Ύπηρεσίας.

25 ΜΑΡΤΙΟΥ Σ

Σήμερα στην Ελλάδα δεν θα γιορτάσουν. Οι σημαίες δεν άκουσθη ούτε στο πρόναο της Μητροπόλεως, ούτε στα σχολεία απ

» ... Λησμονημένη δλόρφανη, χλ
Μιά κόρη πάντα τήκεται, στενάδ
Τά σίδερα είναι άτάραγα, σκοτά
Τά καταφρόνια, ή δυστυχιά σέπε

"Ετσι είνε σήμερα ή Ελλάδα. Μά τι σημασία έχει; Μήπ
μεγάλο ξεκίνημα μιά μέρα σάν τήν σημερινή, άπάνω έκει στούς ψ
τόν Έπίσκοπο Παλαιών Πατρών Γερμανό. Κι' από κεί ψηλά άρχι
μέρες πού με σύμβολο τήν έθνική γιορτή, γιορτάζομαι όλα τά έν

Κάθε Έλληνα δεν μπορεί νά μη θυμάται με συγκίνησι αυ
γιορτή άρχιζε από πολύ πρωί. Κατάμεστοι ήταν οι δρόμοι από γι
ρακολουθήσουν τήν δοξολογίαν και τήν παρέλασι.

Στήν Μητρόπολι, με επί κεφαλής τούς επισήμους, γίνοντα
'Αργότερα τά κανόνια του Λυκαβητού έρριχναν τής κανονισμένε
στά από τό μνημείο του 'Αγνώστου Στρατιώτου. Και πήγαιναν κ
τήν μουσική του στρατού, στρέφοντας τό κεφάλι δεξιά μόλις έφθ

Τήν ίδια ώρα άπάνω από τά κε
ψυχές όλων εκείνων πού σκοτώθηκαν για τ
τομμυρίων ψυχών πού δεν λογάρισαν τή ζ
ώραιότερο βωμό πού υπάρχει. Στόν βωμό τ
νοιωθαν αυτό κι' όρκιζόντουσαν, πως αν ή
σουν τό παράδειγμά τους. Και ή στιγμή έ
σαν και σήμερα έχθρος έξη φορές πειό με
ντροπή του μέσ τά κατσάβραχα και τής χα
κοτρώνης, ό Καραϊσκάκης, ό Τζαβέλας, ό Κ
Κορδιγκτών, ό Φαβιέρος κι' όλοι πού έπεσε
φοβερή μάχη μιας φούχτας Έλλήνων ένα
άργότερα άλλα 80 έκατομμύρια μας έπετε
δπλα, πού τά δικά μας ήταν παιγνίδια μπρ
τοφωνήσαμε τό: « Καλλίτερα μιας ώρας έ
σκληρά και φυλακή ».

Σήμερα ή Ελλάδα είνε σκλαβωμέν
γίνη, ούτε ό Έθνικός Ύμνος θα παιχθ ή άπ
ήρώων πού είνε στο Πανεπιστήμιο και σ
Δωδεκανήσιοι στο Κολωνάκι, δεν θα στε
δεν θα γίνη και τά παιδιά των σχολείων β
παρελάσουν.

Μά κρυφά, σάν πριν από τό 1821,
σπίτια τους και μπροστά στο μαυρισμένο
τής Παναγιάς, θα προσευχηθούν και θα
μεγάλο μπροστά στην Παναγιά και στής ψ
τό κεφάλι κάτω. Οι μάνες θα πούν άκόμα
καιρα είνε σκλαβωμένη. Θα τούς πούν πως
Μέση Ανατολή, περιμένουν τήν στιγμή για
λιά τους. Οι άνδρες θα όρκισθούν νά είναν
Μεγάλη Στιγή.

Μά και μεις πού είμαστε εδώ, κάτ
ψουμε τόν πόνο μας για τήν Ελλάδα και
μεγάλη θυσία αυτών πού έμειναν πίσω κ
κι' άς έχουμε μόνο για σύνθημα τή « ΔΟΥ/
χωρίς άνάπαυσι καμμιά. Κάτω εκεί στα γ
του Σαρωνικού και του Αιγαίου, μανάδες
ν' ακούσουν.

... » Τρέμει με μιας ή φυλακή και
Φέγγει κι' άφίνει και περνά έν αστ
'Ο Άγγελος έστάθηκε, διπλώνει τ
Ξύπνα, ταραζου, μη φοβού, χείρε
'Ο Κύριός μου είναν με σέ, Έλλά

Μιά καινούργια 25η Μαρτίου άς
κάνουμε μιά καινούργια Ελλάδα Μεγάλη

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

δέν θά στολίσουν τούς δρόμους και ὁ Ἐθνικός Ὕμνος δέν θ' ἀπό τὰ παιδικά χεῖλη.

χλωμή κ' ἀπελπισμένη,
νάζει, ἀλυσσωμένη.
στάδι ὀλόγουρά της.
λέπουν τὰ κόκκαλά της. . .»

ἤπως ἦταν διαφορετικά τὸ 1821; Αὐτὸ ὅμως δέν ἐμπόδισε τὸς ψηλοὺς βράχους τῶν Καλαβρύτων, ξεκίνημα εὐλογημένο ἀπὸ ἄρχισε ὁ δρόμος τῆς δόξας, γιὰ νὰ φθάσουμε στὴς ἀξέχαστες ἔνδοξα γεγονότα τῶν 120 χρόνων τῆς ἐλεύθερης ζωῆς μας. αὐτὴ τὴ μέρα, πού ἡ Ἀθήνα πλημμύριζε ἀπὸ κόσμο. Κι' ἡ χιλιάδες ἀνθρώπους πού μὲ μικρὲς σημαῖες πῆγαιναν νὰ πα-

ταν ἡ δοξολογία δίπλα ἀπὸ τὸν τάφο τοῦ Γρηγορίου τοῦ Ε'. Ἔγες βολές και ὕστερα ἄρχισε ἡ παρέλασις τοῦ στρατοῦ μπρο- καμαρωτοὶ οἱ τοσολιάδες και τὰ φανταράκια μὲ ἐπὶ κεφαλῆς φθαναν μπροστὰ στὸ Μνημεῖον.

κεφάλια τους, ἀόρατες φτερούγιζαν οἱ ἀ τὴν Λευτεριά. Ἀόρατες στρατιῆς ἑκα- ἡ ζωῆ, προκειμένου νὰ θυσιασθοῦν στὸν ὀ τῆς Ἐλευθερίας. Κι' οἱ ζωντανοὶ τ' ὀ- ἡ ἐλευθερία κινδυνεύσῃ, θ' ἀκολουθή- ἡ ἔφθασε νὰ τηρηθῇ ὁ Ὅρκος. Πέρυσι μεγάλος ἀπὸ μᾶς, ἔτρεχε νὰ κρύψῃ τὴ χαράδρες τῆς Ἀλβανίας. Ὁ Κολοκο- ὁ Κανάρης, ὁ Μιαούλης, ὁ Κάνιγκαμ, ὁ εσαν σὲ ὅμοιο ἀγῶνα, παράστεκαν στὴ ἐναντίον μιᾶς Αὐτοκρατορίας. Κι' ὅταν τετέθησαν ὀπλισμένα μὲ τὰ τελειότερα μπροστὰ τους, και πάλιν τότε τούς βρον- ἡ ἐλεύθερη ζωῆ, παρά σαράντα χρόνια

μένη. Οὔτε παρέλασις τοῦ στρατοῦ θά ἀπ' τῆς μουσικῆς. Οἱ ἀνδριάντες τῶν ἐπὶ τὸ πεδῖον τοῦ Ἄρεος, κι' οἱ φιλικὸι στεφανωθοῦν μὲ δάφνες. Λαμπαδηφορία ἐν βουβά θά μένουν κι' αὐτὰ και δέν θά

21, οἱ ἀνθρώποι θά κρυφθοῦν μέσα στά νο εἰκονοστάσι και στὸ σβυστὸ καντήλι νὰ ὀρκισθοῦν. Θά δώσουν τὸν ὄρκο τὸν ἡ ψυχῆς τῶν σκοτωμένων νὰ μὴ βάλουν ἡ στὰ παιδιά τους πῶς ἡ Ἑλλάς πρόσ- ὀς οἱ πατέρες τους πού εἶνε κάπου στὴ γιὰ νὰ τὰ σφίξουν και πάλιν στὴν ἀγκα- ναι ἔτοιμοι και νὰ μὴ λιποψυχίσουν τὴ

κάτω ἀπὸ τὴ μάσκα τῆς χαρᾶς. Ἄς κρύ- και τούς δικούς μας. Ἄς θυμηθοῦμε τὴ κάτω ἀπ' τὴν μπότα τοῦ κατακτητοῦ ΟΥΛΕΙΑ». Δουλειὰ ἀτέλειωτη. Δουλειὰ γαλανὰ νερὰ τοῦ Κρητικοῦ Πελάγους, ες κι' ἀδελφές περιμένουν μὲ λαχτάρια

αὶ διάπλατη ἡ θυρίδα,
ἄστρο μιὰ ἀχτίδα,
ἡ τὰ φτερά του...
ἡρε Παρθένε χαῖρε,
ἡλλάς, ΑΝΑΣΤΑ, χαῖρε...»

ἡς κάνουμε ν' ἀνατείλῃ και πάλιν. Ἄς ἡ και Δοξασμένη. Κανεῖς ἡς μὴν ἔχει
(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 11)

25 ΜΑΡΤΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Σήμερα στην Ελλάδα δεν θα γιορτάσουν. Οι σημαίες δεν θα στολίσουν τους δρόμους και ο Έθνικός Ύμνος δεν θα ακουσθή ούτε στο πρόναο της Μητροπόλεως, ούτε στα σχολεία από τὰ παιδικὰ χείλη.

»... Λησμονημένη δόρφρανη, χλωμή κ' ἀπελπισμένη,
Μιά κόρη πάντα τήκεται, στενάζει, άλυσοωμένη.
Τὰ σίδερα είναι άτάραγα, σκοτάδι δόλογυρά της.
Τὰ καταφρόνια, ή δυστυχία σέπουν τὰ κόκκαλά της...»

Έτσι είναι σήμερα ή Ελλάδα. Μά τι σημασία έχει; Μήπως ήταν διαφορετικά τὸ 1821; Αυτό όμως δεν εμπόδισε τὸ μεγάλο ξεκίνημα μιά μέρα σάν τὴν σημερινή, άπάνω εκεί στους ψηλούς βράχους τῶν Καλαβρύτων, ξεκίνημα εὐλογημένο ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανό. Κι ἀπὸ κει ψηλά άρχισε ὁ δρόμος τῆς δόξας, γιά νά φθάσουμε στῆς ἀξέχαστες μέρες πού με σύμβολο τὴν ἔθνικὴ γιορτῆ, γιορτάζομαι ὅλα τὰ ἔνδοξα γεγονότα τῶν 120 χρόνων τῆς ἐλεύθερης ζωῆς μας.

Κάθε Ἕλληνα δέν μπορεί νά μὴ θυμάται με συγκίνησι αὐτὴ τὴ μέρα, πού ή Ἄθῆνα πλημμύριζε ἀπὸ κόσμο. Κι ή γιορτῆ άρχιζε ἀπὸ πολὺ πρῶτ. Κατάμεστοι ήταν οἱ δρόμοι ἀπὸ χιλιάδες ἀνθρώπους πού με μικρές σημαίες πῆγαιναν νά παρακολουθήσουν τὴν δοξολογίαν και τὴν παρέλασι.

Στὴν Μητρόπολι, με ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς ἐπισήμους, γίνονταν ή δοξολογία δίπλα ἀπὸ τὸν τάφο τοῦ Γρηγορίου τοῦ Ε'. Ἀργότερα τὰ κανόνια τοῦ Λυκαβητοῦ ἔρριχναν τῆς κανονισμένες βολές και ὕστερα άρχιζε ή παρέλασις τοῦ στρατοῦ μπροστὰ ἀπὸ τὸ μνημεῖο τοῦ Ἄγνωστου Στρατιώτου. Και πῆγαιναν καμαρωτοὶ οἱ τοσλιάδες και τὰ φανταράκια με ἐπὶ κεφαλῆς τὴν μουσικὴ τοῦ στρατοῦ, στρέφοντας τὸ κεφάλι δεξιὰ μόλις ἔφθαναν μπροστὰ στὸ Μνημεῖον.

Τὴν ἴδια ὥρα άπάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τους, άόρατες φτερούγιζαν οἱ ψυχές ὄλων ἐκείνων πού σκοτώθηκαν γιά τὴν Λευτεριά. Ἄόρατες στρατιές ἑκατομμυρίων ψυχῶν πού δέν λογάριασαν τὴ ζωή, προκειμένου νά θυσιασθοῦν στὸν ὀρειότερο βωμὸ πού ὑπάρχει. Στὸν βωμὸ τῆς Ἐλευθερίας. Κι οἱ ζωντανοὶ τ' ὀνοιωθαν αὐτὸ κι' ὀρκιζόντουσαν, πῶς ἂν ή ἔλευθερία κινδυνεύσει, θ' ἀκολουθήσουν τὸ παράδειμά τους. Και ή στιγμὴ ἔφθασε νά τηρηθῆ ὁ Ὀρκος. Πέρυσι σάν και σήμερα ἔχθρος ἔξι φορὲς πειὸ μεγάλος ἀπὸ μάς, ἔτρεχε νά κρύψῃ τὴ ντροπὴ του μες τὰ κατσάβραχα και τῆς χαράδρες τῆς Ἄλβανίας. Ὁ Κολοκοκωτρώνης, ὁ Καραϊσκάκης, ὁ Τζαβέλας, ὁ Κανάρης, ὁ Μιασοῦλης, ὁ Κάνιγαμ, ὁ Κορδιγκιάν, ὁ Φαβιέρος κι' ὄλοι πού ἔπεσαν σὲ ὄμοιο άγῶνα, παράστεκαν στὴ φοβερὴ μάχη μιάς φούχτας Ἑλλήνων ἔναντιον μιάς Ἀυτοκρατορίας. Κι' ὄταν άργότερα ἄλλα 80 ἑκατομμύρια μάς ἐπετέθησαν ὀπλιμένα με τὰ τελειότερα ὄπλα, πού τὰ δικά μας ήταν παιγνίδια μπροστὰ τους, και πάλιν τότε τοὺς βροντοφωνήσαμε τὸ: « Καλλίτερα μιάς ὄρας ἔλευθερὴ ζωή, παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή ».

Σήμερα ή Ελλάδα είναι σκλαβωμένη. ὄτε παρέλασις τοῦ στρατοῦ θά γίνῃ, ὄτε ὁ Ἐθνικὸς Ἕμνος θά παιχθῆ ἀπ' τῆς μουσικῆς. Οἱ ἀνδριάντες τῶν ἡρώων πού είναι στὸ Πανεπιστήμιο και στὸ πεδῖον τοῦ Ἄρεος, κι' οἱ φιλικὸι Δωδεκανήσιοι στὸ Κολωνάκι, δέν θά στεφανωθοῦν με δάφνες. Λαμπαδηφορία δέν θά γίνῃ και τὰ παιδιὰ τῶν σχολειῶν βουβὰ θά μείνουν κι' αὐτὰ και δέν θά παρελάσουν.

Μά κρυφά, σάν πρὶν ἀπὸ τὸ 1821, οἱ ἄνθρωποι θά κρυφθοῦν μέσα στὰ σπίτια τους και μπροστὰ στὸ μαυρισμένο εἰκονοστάσι και στὸ σβυστὸ καντηλι τῆς Παναγίας, θά προσευχηθοῦν και θά ὀρκισθοῦν. Ἐθά δώσουν τὸν ὄρκο τὸν μεγάλο μπροστὰ στὴν Παναγία και στῆς ψυχῆς τῶν σκοτωμένων νά μὴ βάλουν τὸ κεφάλι κάτω. Οἱ μάνες θά ποῦν ἄκόμα στὰ παιδιὰ τους πῶς ή Ἑλλάς πρόσκαιρα είναι σκλαβωμένη. Ἐθά τοὺς ποῦν πῶς οἱ πατέρες τους πού είναι κάπου στὴ Μέση Ἄνατολή, περιμένουν τὴν στιγμὴ γιά νά τὰ σφίξουν και πάλιν στὴν ἀγκαλιά τους. Οἱ ἄνδρες θά ὀρκισθοῦν νά είναι ἔτοιμοι και νά μὴ λιποψυχίσουν τὴ Μεγάλῃ Στιγμῇ.

Μά και μεῖς πού εἴμαστε ἔδῳ, κάτω ἀπὸ τὴ μάσκα τῆς χαρᾶς, ἄς κρύψουμε τὸν πόνο μας γιά τὴν Ἑλλάδα και τοὺς δικούς μας. Ἄς θυμηθοῦμε τὴ μεγάλη θυσία αὐτῶν πού ἔμειναν πίσω κάτω ἀπ' τὴν μπότα τοῦ κατακτητοῦ κι' ἄς ἔχουμε μόνο γιά σύνθημα τὴ «ΔΟΥΛΕΙΑ». Δουλειὰ ἀτέλειωτη. Δουλειὰ χωρὶς ἀνάπαυσι καμμιά. Κάτω ἐκεῖ στὰ γαλανὰ νερά τοῦ Κρητικοῦ Πελάγους, τοῦ Σαρωνικοῦ και τοῦ Αἰγαίου, μανάδες κι' ἀδελφές περιμένουν με λαχτάρια ν' ἀκούσουν.

...» Τρέμει με μιάς ή φυλακή και διάπλατῃ ή θυρίδα,
Φέγγει κι' ἀφίνει και περνά ἔν ἄστρο μιά ἀχτίδα,
Ὁ Ἄγγελος ἔστάθηκε, διπλώνει τὰ φτερά του...
Ξύπνα, ταραζοῦ, μὴ φοβοῦ, χαῖρε Παρθένε χαῖρε,
Ὁ Κύριός μου είναι με σέ, Ἑλλάς, ἈΝΑΣΤΑ, χαῖρε...»

Μιά καινούργια 25ῃ Μαρτίου ἄς κάνουμε ν' ἀνατείλῃ και πάλι. Ἄς κάνουμε μιά καινούργια Ἑλλάδα Μεγάλῃ και Δοξασμένη. Κανείς ἄς μὴν ἔχει
(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 11)

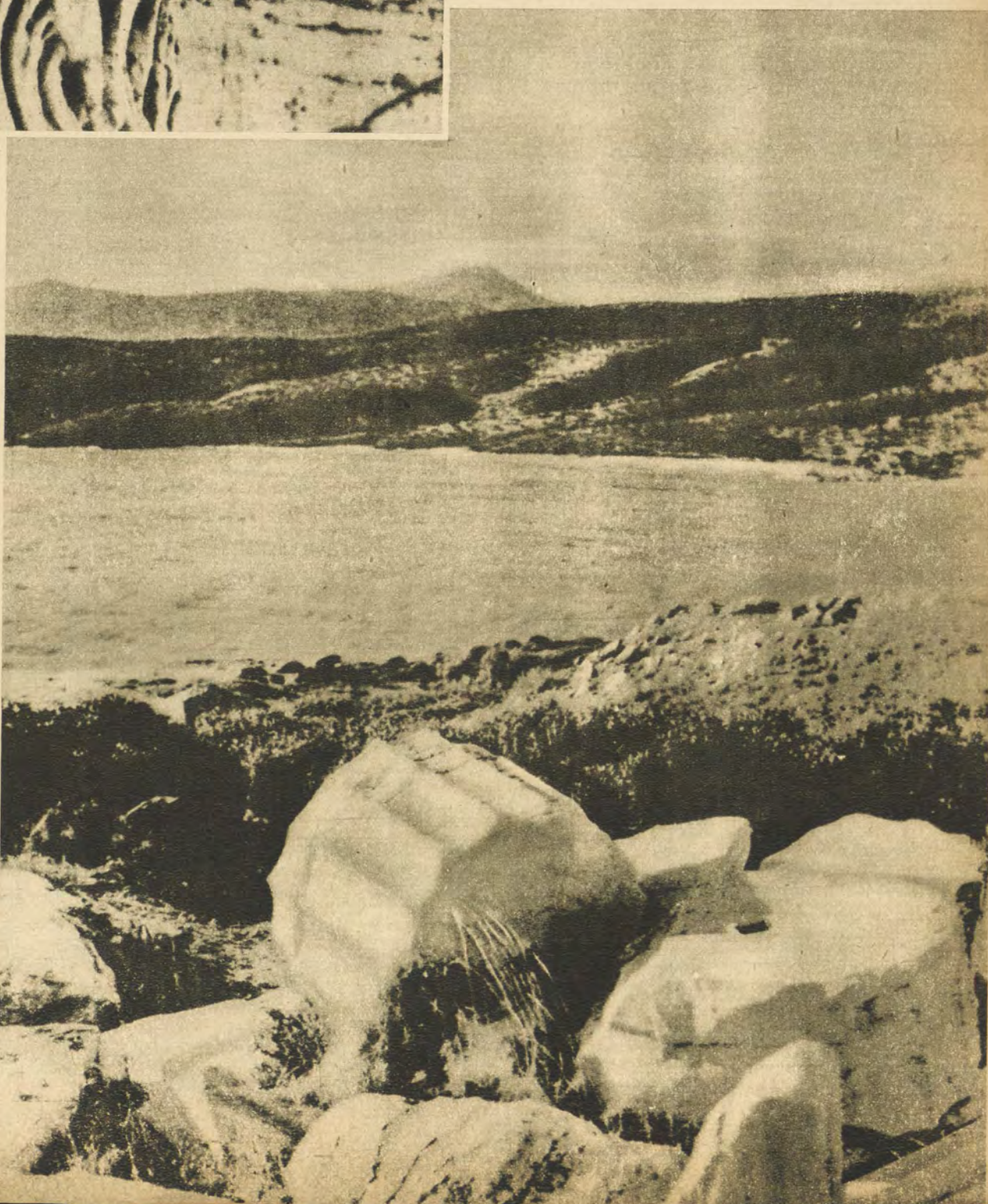

νοσταλγία

Στὸ ἀκρωτήριον Σούνιον ἀφήσατέ
    (με μονάχο
νά ἐνώσω τὸν πόνον μου μέ τὸν
    (ρόχθο κυμάτων
κύκνειον ἄσμα νὰ πῶ, πάνω κεῖ νὰ
    (πεδάνω
δούλων χώρα ἐγὼ δικιά μου δέν
    (κάνω
τὸ ποτήρι σπάστε κάτω, τὸ Σαμιώ-
    (τικο κρασί μου χύστε.

ΒΥΡΩΝ

25 ΜΑΡΤΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 8 - 9)

στην ψυχή του και την πιό μικρή άμφιβολία γι' αυτό και κανείς άς μην πη πώς κουράστηκε. "Όρκο μπροστά στην Έλλάδα. "Όρκο στη μνήμη αυτών που πεθαίνουν εκεί κάτω. "Όρκο μπροστά στις μορφές των δικών μας. Ούτε κόπος στη δουλειά, ούτε οίκτος για τον κατακτητή όπουδήποτε τον βρούμε.

Οί νεκροί τής Πίνδου και του Μοράβα, τής Χειμάρρας και τής Κλεισοούρας, των Τρικάλων και τής Λαρίσης, τής Κρήτης και του Πειραιώς, οί σφαγιασθέντες στη Μακεδονία και όλα τά θύματα των όρδών του Χίτλερ και του Μουσσολίνι περιμένουν έκδίκησι. Και έκτός απ' αυτό, ό Λεωνίδας με τους τριακόσιους, τó όλοκαύτωμα του Άρκαδίου, τó Μεσολόγγι, ό χορός του Ζαλόγγου και ό καλόγηρος Σαμουήλ μάς δείχνουν τó δρόμο του καθήκοντος.

Στό τέρμα αυτού του δρόμου που πρέπει νά τον διαβούμαι γρήγορα, μιá Έλλάδα καταματωμένη αλλά μεγάλη και δοξασμένη περιμένει τά παιδιά της—αυτά που θά φανούν άξια—νά στήσουν και πάλι άπάνω στον Παρθενώνα την πανώρη γαλανόλευκη, χαρά κι έλπίδα όλου του κόσμου, και νά τους φορέση στο κεφάλι τó άμύραντο τής δόξας στεφάνι.

Κ. Α. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Χωρικοί τής Πελοποννήσου με τó κλασικό Έλληνικό βιολι και λαούτο σε μιá γιορτή στις Άθήνας.

Gattegno

Ο οίκος των επίπλων

ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΓΚΡΟΠΠΙ

Σοκολάτα Βανίλιας

Η πλάκα
Γ.Δ.

ή μικρή πλάκα	1
ή μετρία »	2
ή μεγάλη »	3.5
ή πλάκα των 250 γραμμ. περίων	7
“Μενάξ”, πλάκα 500	13

Σοκολάτα Γάλακτος

ή μικρή πλάκα	2.5
ή μεγάλη πλάκα	6

Σοκολάτα Γάλακτος με φουντούκια

ή μεγάλη πλάκα	8
Σοκολάτα γάλακτος εις ράβδους	3.5
” βανίλιας	2.5
” Νουγκά Κίσγκρογκ	1.5
” εις τριγων. ράβδους με φουντούκια και Κορινθιακάς σταφίδας	2.5
Σοκολάτα Φουρρέ	1.5

Πωλείται
εις τά Καταστήματα

ΓΚΡΟΠΠΙ
ΑΛΑΜΕΡΙΚΕΝ

ΚΑΙ ΤΡΟΝ

Τάνκς προοριζόμενα διά τήν Ρωσίαν

Σειρά τάνκς έτοιμα πρός εκφόρτωσιν.

Πώς φθάνουν έκεϊ

Ναυτική 'Οδός του 'Αρκτικού 'Ωκεανού

Η ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΑΝ ΕΚΠΛΗΡΟΥΤΑΙ

Καθημερινώς μέγας αριθμός τάνκς μεταφέρεται εις τας 'Αγγλικάς προκυμαίας και φορτώνονται διά τήν Ρωσίαν.

Τό ταξειδι αρχίζει

Κάτω. - Θέα από τής γεφύρας ενός καταδρομικού συνοδεύοντος τήν νηοπομπήν. 'Επί του καταστρώματος μερικοί θερμασταί καθαρίζουν έκ τής χιόνος τας άλύσεις δι' άτμου διοχετευομένου δι' ειδικών σωλήνων.

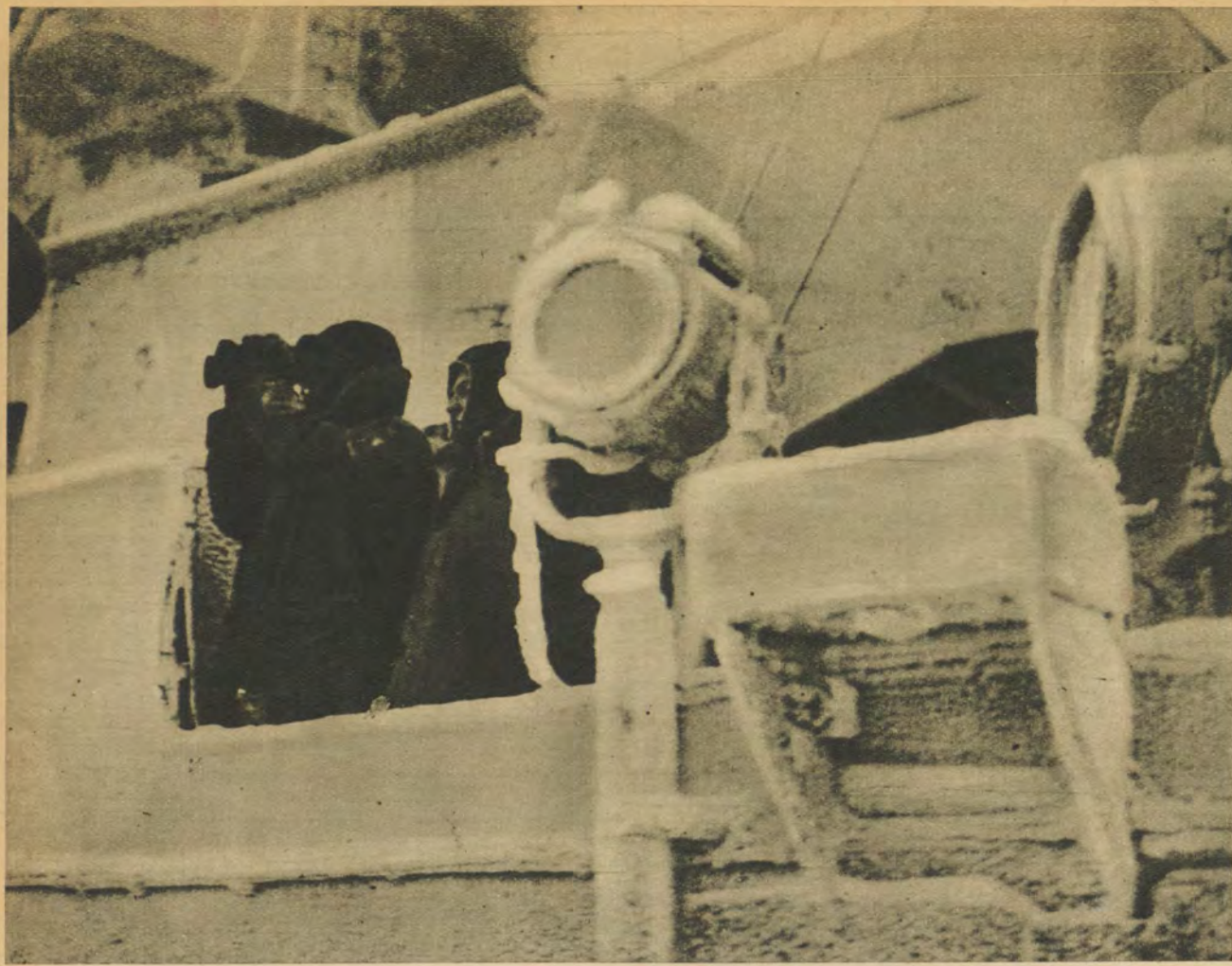

Νηοπομπή πλέουσα εις τό σκότος

Μεγάλος αριθμός τάνκς άποστέλλεται συνεχώς εις Ρωσίαν. Αί 'Αγγλικαί νηοπομπάι ταξειδεύουν διά τής νέας οδοῦ. Τό ταξειδιον αυτό καθιστάται δυσκολότατον και επίπονον λόγω του δριμυτάτου ψύχους και του σκότους τό όποιον έπικρατεί εις τήν περιοχήν των θαλασσιών τούτων οδών.

"Ενα ταχύ Βρεττανικόν καταδρομικόν πλέει πρός συνάντησιν νηοπομπής έμπορικών πλοίων μεταξύ των όποιων εύρίσκονται και Ρωσικά φορτωμένα με όπλα διά τόν 'Ερυθρόν Στρατόν. Τά πλοία συνοδεύονται από Βρεττανικάς ναρκοσυλλέκτιδας. 'Η νηοπομπή αυτή πλέει εις τό σκότος καθ' όλον τόν πλοῦν, διότι εις τά γεωγραφικά αυτά πλάτη ό ήλιος δέν φαίνεται επί τρεις μήνας τόν χειμώνα παρά μόνον μίαν ή δύο ώρας τήν αύγήν και κατόπιν έρχεται τό ήμίφως και ή νύξ. 'Η θερμοκρασία καθώς πλησιάζουν τήν Ρωσικήν ακτήν κατέρχεται εις 51 βαθμούς υπό τό μηδέν και τά πάντα επί των σκαφών καλύπτονται υπό πάγου. "Όταν κανείς έγγιση επί των μετάλλων του πλοίου αισθάνεται τόν αυτόν πόνον ως εάν ήγγιζε πεπυρακτωμένον σίδηρον. Τά πληρώματα είνε ένδεδυμένα δι' ειδικών διά τό άρκτικόν κλίμα ένδυμάτων.

'Η νηοπομπή αυτή έφθασε έν ασφαλεία και άνευ αδεμίας άπωλείας εις τόν Ρωσικόν λιμένα του προορισμού της.

Εἰς τὴν ἄνω φωτογραφίαν φαίνεται ἡ Γέφυρα ἑνὸς πλοίου χιονιομένη καὶ πρὸς τ' ἀριστερὰ ἕνας παρατηρητὴς ξεκουράζεται εἰς τὸν προθάλαμον τοῦ ναυκλήρου. Εἰς τὰς περιοχὰς αὐτὰς παγώνει καὶ ἡ ὁμίχλη ὅπου καὶ ἂν ἐπικαθῆσῃ, ἀκόμη καὶ ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων τῶν ἀνδρῶν.

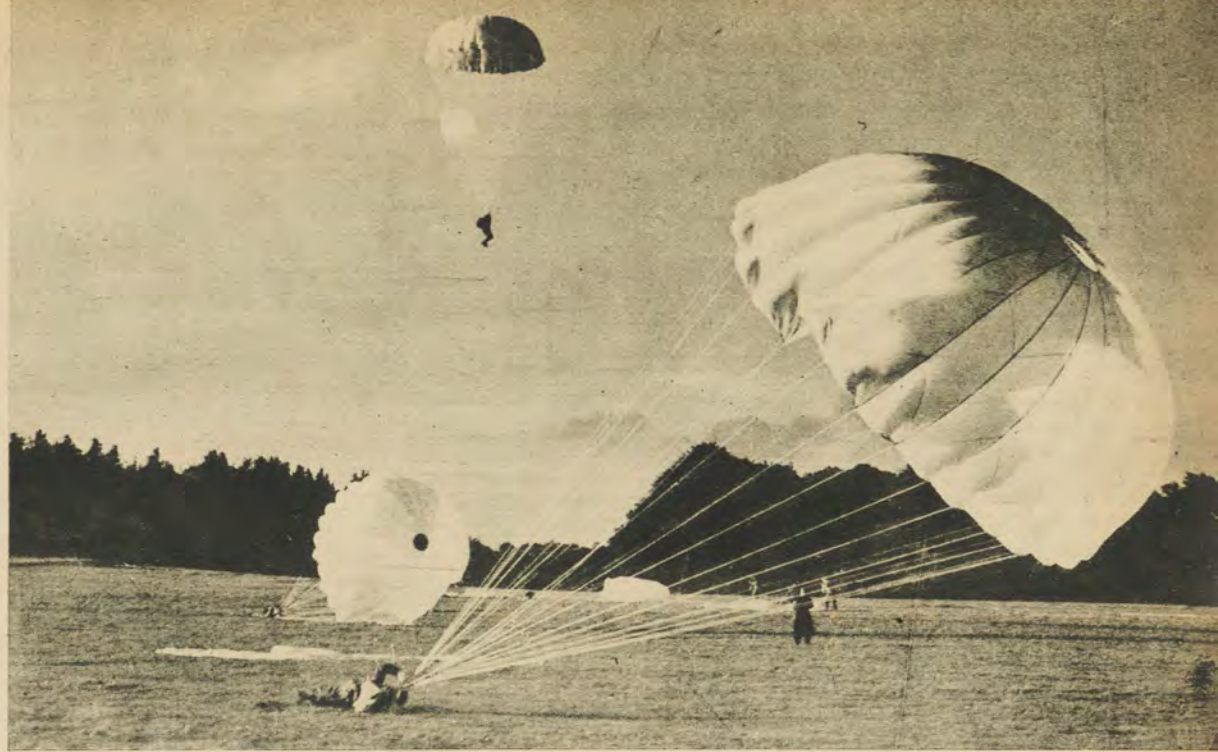
Πολεμοῦν τὴν χιόνα

Εὐθὺς ὡς θραύεται ὁ πάγος σχηματίζεται καὶ πάλιν ἄλλος. Δι' αὐτὸ τὸ πλήρωμα ἐπιβλέπει πάντοτε.

Τὸ τέλος τοῦ ταξιδιοῦ

Ἡ νηοπομπὴ ἔφθασε εἰς Ῥωσικὸν λιμένα καὶ τὰ πλοῖα ἠγκυροβόλησαν. Εἰς τὸ βάθος φαίνονται τὰ χιονιομένα Ῥωσικὰ βουνά.

Ἡ τέχνη προσγειώσεως καὶ ἀπελευθερώσεως ἐκ τοῦ ἀλεξιπτώτου

Πηδοῦν ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου οὕτως ὥστε προσγειοῦνται ὁ εἰς πλησίον τοῦ ἄλλου.

Ἀλεξιπτωτισταὶ τελείως ἐξοπλισμένοι πηδοῦν ἀπὸ τοῦ ἀεροπλάνου.

ΕΠΗΔΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΙΘΕΡΑΣ

Τὴν νύκτα τῆς 27ης Φεβρουαρίου ὑπὸ τὸ σεληνόφως, πλῆθος ἀλεξιπτωτιστῶν ἔπεσαν εἰς Γαλλίαν. Οἱ ἀλεξιπτωτισταὶ αὐτοὶ ἐπήδησαν ἀπὸ τὰ ἀεροπλάνα τῆς Ρ.Α.Φ. τὰ ὁποῖα ἵπαντο εἰς χαμηλὸν ὕψος. Ἀπελευθερωθέντες ἀπὸ τὰ ἀλεξιπτώτα τῶν οἱ ἄνδρες ἐπετέθησαν ἐπιτυχῶς ἐναντίον σταθμοῦ ἐπισημάνσεως ἀεροπλάνων εἰς Μπρουμβάλ πλησίον τῆς Χάβρης. Ὁ ἐχθρὸς ἀντέταξε ἰσχυρὰν ἀμυναν ἀλλὰ κατετροπώθη. Ὁ σταθμὸς ὑπέστη τοιαύτας ζημίας ὥστε νὰ μὴ δύναται πλέον νὰ χρησιμοποιηθῇ. Μετὰ τὴν ἐπιτυχή ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς τῶν, οἱ ἀλεξιπτωτισταὶ κατηυθύνθησαν εἰς τὴν παραλίαν τῆς Μπρουμβάλ ἀπ' οὗ τοὺς παρέλαβον αἱ ἐλαφραὶ μονάδες τοῦ Βρετανικοῦ Στόλου, αἱ ὁποῖαι ἐπλησίασαν εἰς τὴν ἀκτὴν. Αὐτὴ ἡ δρᾶσις τῶν ἀλεξιπτωτιστῶν τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων δὲν εἶνε οὔτε ἡ πρώτη ἀλλ' οὔτε καὶ ἡ τελευταία. Καὶ ἄλλοτε ἔδρασαν χωρὶς νὰ γίνῃ καμμία μνεῖα καὶ πολὺ σύντομα οἱ Γερμανοὶ θὰ ὑποστοῦν μεγάλας ἐκπλήξεις.

Ἀπελευθερωθέντες ἀπὸ τὰ ἀλεξιπτώτα τῶν ἐξορμοῦν ἐναντίον τοῦ στόχου τῶν.

Ἡ ἐκγύμνασις τῶν ἀλεξιπτωτιστῶν εἶνε ἔργον δυσκολότατον καὶ χρειάζεται μεγάλη εἰδικότης πρὸς τοῦτο. Κατὰ πρῶτον γίνεται ἐντατικὴ σωματικὴ ἐξάσκησης. Κατόπιν ἀρχίζει ἡ ἐκγύμνασις διὰ πάλιν ἄνευ ὄπλων ἢ ὁποῖα περιγράφεται : «ὄλα πρὸς πάλιν ἄνευ οἴκτου καὶ ἄνευ προθέσεως φόνου... Γυμνάζονται νὰ εἶνε ταχεῖς καὶ σιωπηλοί». Ὅφειλουν νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ διασχίζουσι μεγάλας ἀποστάσεις μὲ μικρὰν ἀνάπαυσιν καὶ τροφήν, καὶ νὰ κολυμβοῦν εἰς τοὺς ποταμοὺς ἐν πλήρῃ ἐξαρτήσει.

Ἐκπαιδεύονται εἰς τὸ νὰ προσανατολιζῶνται ἀμέσως ὅπουδῆποτε καὶ ἂν εὑρεθοῦν καὶ νὰ χειρίζονται ὄπλα καὶ ὀχήματα παντὸς τύπου τὰ ὁποῖα τυχόν θὰ περιέλθουν ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῶν.

Οἱ πιλότοι τῶν ἀεροπλάνων τῶν μεταφερόντων τοὺς ἀλεξιπτωτιστὰς εἶνε ἐπίσης εἰδικῶς ἐκπαιδευμένοι. Μερικὰ λεπτὰ προτοῦ φθάσουν εἰς τὸν στόχον, ὁ πιλότος ὀφείλει νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἄνδρας τὸ σῆμα : «Σημεῖον Δράσεως» καὶ τότε οὗτοι λαμβάνουν τὰς θέσεις τῶν γύρω ἀπὸ τὴν εἰδικὴν θυρίδα τοῦ ἀεροπλάνου ἢ ὁποῖα εὑρίσκεται οὐχὶ εἰς τὰ πλάγια ἀλλὰ εἰς τὸ δάπεδον αὐτοῦ. Δεκαπέντε δευτερόλεπτα προτοῦ πηδήσουν οἱ ἀλεξιπτωτισταὶ, ὁ πιλότος πιέζει ἐν κομβίον καὶ ἀνάβει ἕνα ἐρυθρὸν φῶς. Εἰς τὴν «ὀρισμένη ὥραν» τὸ κόκκινον διαδέχεται ἕνα πράσινον φῶς καὶ οἱ ἀλεξιπτωτισταὶ πηδοῦν ἐκ τῆς θυρίδος εἰς τὸ κενὸν ἀνά εἰς κατὰ διαλείμματα ἐνὸς δευτερολέπτου.

Οἱ ἀλεξιπτωτισταὶ πηδοῦν ἐν πλήρῃ ἐξαρτήσει καὶ εὐθὺς ὡς εὑρεθοῦν ἐπὶ ἐχθρικοῦ ἐδάφους πρέπει νὰ βασιζῶνται μόνον ἐπὶ τῶν ἰδίων τῶν ἐφοδίων. Διὰ τοῦτο ἕκαστος φέρει μεθ' ἑαυτοῦ μικρὸν τηλεσκόπιον, περιστροφον, πολεμεφόδια, σκεπάσματα, νερὸ καὶ τρόφιμα διὰ μίαν ἡμέραν, διότι εἶνε πιθανὸν καὶ ὀλόκληρον 24ῶρον νὰ μείνῃ ἄνευ βοήθειας.

Ὁ βαρὺς ὀπλισμὸς τῶν ὁποῖον τυχόν θὰ χρησιμοποίησούν οἱ ἀλεξιπτωτισταὶ, ρίπτεται δι' ἰδιαίτερου ἀλεξιπτώτου τὸ ὁποῖον ἔχει διακριτικὸν χρωματισμὸν.

"Ο ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ..."

... Είπε γεγονός ότι έπεσε κάτω από το στιλέτο δολοφόνων της 15 Μαρτίου του 44 π.Χ. Αυτό, τουλάχιστον, διεπίστωσε με μαθηματική ακρίβεια κάποια Έταιρεία Πολιτικών Έπιστημών, και τόν φετφάν προσυπέγραψαν άνθρωποι οι τά πρώτα φέροντες στής Έπιστήμες και τά Γράμματα. Οι σοφοί αυτοί Δαλαϊλάμι, ως μας συχωρέσουν να τους ποῦμε ότι δέν συμφωνοῦμε με τήν ιστορικήν ήμερομηνίαν που άναφέρουν. Διά τόν άπλούστατον λόγον ότι ο Ίούλιος Καίσαρ δέν απέθανε πρό δύο χιλιάδων και τόσον έτών, αλλά απέθανε πρό όλίγων έτών και ο δολοφόνος του δέν είνε ο Βροῦτος αλλά κάποιος Μπενίτο Μουσολίνι. Ο Ίούλιος Καίσαρ δέν απέθανε από τά κτυπήματα που του έδωσαν με τά στιλέτα τους οι Ρωμαίοι συνομῶται, αλλά από τήν γελοιοποίησιν που έκόλλησε στο όνομά του ο πολύς Ντοῦτσε. Χάρις σ' αυτόν δέν λένε πιά «Καίσαρ» χωρίς να προσθέσουν και «... του Καρνάβαλου και της πακοτίλιας». Χάρις στον Ντοῦτσε ή Ρωμαϊκή Τόγα μετετρέπη σέ άσουλούπωτη πορφύρα και ο γελοῖος αυτός άνθρωπος ντυμένος τή «στολή του» άπεθαύμαζεν άνέκαθεν στον καθρέφτη τήν μοῦρη του. Έκαμάρωνε και έλεγε στο είδωλό του : «Ποῖός εἶμαι ; » Άπαντοῦσε ο ίδιος «Καίσαρ». «Και τί έστι Καίσαρ ; » «Καίσαρ Μπενίτο Μουσολίνι έστι ο μεγαλύτερος πολιτικός και ο μεγαλύτερος στρατηγός της

(ΙΔΟΥ Ο ΚΑΙΣΑΡ!)

γής : "Αν έξουσε ο Καίσαρ θα τόν είχα όρντινάτσα μου..."

Στό Παλάτσο Βενέτσια λένε ότι ο Μουσο έχει διάφορες μεντάλιες του Ίουλίου Καίσαρος και όταν δέν στέκεται στον καθρέφτη μπροστά, κάθεται και βλέπει τή φάτσα του Καίσαρος και προσπαθεί να άπομιμηθῆ ίδίως τό τέντωμα της... γνάθου. Φτωχέ άνθρωπε! Και τί να είπομε διά τήν Δόξαν των Λεγεώνων του Καίσαρος. "Ας είνε καλά ή «γκλόρια» της έπαισχύντου φυγής στην Άλβανία, όταν έφευγαν σαν λαγοί τά διάφορα ζώα της φασιστικής ζούγκλας στο άκουσμα της Ιαχῆς «ΑΕΡΑ»...» των Τσολιάδων μας. Και πώς μπορούμε να συγκρίνωμε τόν υπερήφανον Ρωμαϊκόν Άετόν με τήν φασιστικήν φλύαρον κίσσαν ;

Ο Ίούλιος Καίσαρ, μανθάνομεν από τήν ιστορίαν, είχε κατασυντρίψη τήν εισβολήν των Βαρβάρων Γερμανών του Άρμινί-

ου, Ο Καίσαρ όμως του Καρνάβαλου, ο γνωστός μας Μουσο, έθεσε έσκεμμένως τους Ρωμαίους του 1942 υπό τόν ζυγόν των Γερμανών. Όταν ο Καίσαρ είδε τόν Βροῦτον να σηκώνη χέρι έπαυσε κάθε αντίστασι από πίκρα και άηδία και άπηλπισμένος από τόσην άχαριστίαν. Ο Ίούλιος Καίσαρ μπορεί να συχώρεσε τόν πατροκτόνον διότι, στο κάτω της γραφῆς, του άφήρεσε μόνον τήν ζωήν. Άλλα μπορεί να συχωρέση ένα γλοιώδες ύποκείμενον, που έστάθη αίτία να άμαυρωθῆ τό όνομά του και που στο άκουσμα και μόνον του τίτλου άκούεται άσβεστος γέλωτας ;

Θ. Δ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ

Διά πᾶσαν διαφήμισιν άπευθύνεσθε εις τό τμήμα διαφημίσεως του περιοδικού «ΑΕΡΑ». Ταχ. Κιβ. 1860

OLMA

ΑΔΙΑΒΡΟΧΟΝ

ΝΙΚΗ Ο ΤΕΛΙΚΟΣ ΜΑΣ ΣΚΟΠΟΣ

ΟΥΕΪΝΜΠΕΡΓΚ
ΚΑΪΡΟΝ

ΕΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ

ΑΞΙΖΕΙΣ ΤΟ ΓΚΑΡΑΖ

E.L.

ΤΩΡΑ!

Καλύτερα
Χρῆσις

